

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. III. Scopus vitæ Deus esto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

CAPUT V.

Discretionis consilia & praxes.

§. I. SINGULARITAS VITANDA.
Ab omnibus, maxime ab iis qui canobiales vitam profitentur, vitetur singularitas.

§. II. FERVOR ETIAM AVSTERITATIS.
Fervor, ne corpus inde obruatur, in austeritate vitetur.

§. III. SCOPVS ACTIONVM DEVS.
*1. Eius benefacitiam sectemur, nostro prorsus abnegato.
2. Rectis enim solius Dei intentio nobilitat etiam minima opera.*

§. IV. AUXILIA GRATIÆ.
*1. Gratia divine auxilium ubique invocandum.
2. Et tractus internus Spiritus sancti reverenter observandus.
3. Sic tamen, ut in rebus arduis semper utaris consilio peritorum.*

§. V. CHRISTI MERITA.
Christi meritis uniendo semper omnes actus nostri.

§. I. SINGULARITAS VITANDA.

Singula-ritas vitiosa, maxime in Canobis, eliminanda.
Sis in cunctis operibus & exercitiis tuis discretus, prudens, consideratus & strenuus: atque ad hoc adnitere, ut in illis tranquillitatem libertatemque cordis conserves. Cole Deum, & servito ei, non negligenter aut perfuntoriè, sed devotè ac studiosè. Singularitatem vitiosam diligenter fuge. His qui in Monasteriis degunt, & secundum communem approbatamque Regulam vivere debent, hoc singularitatis vitium præcipuè vitandum est. Sunt qui sibi mirè placent, si quidpiam fecerint quòd ceteri non faciunt. Magis exultant si semel jejuna-verint sociis manducantibus, quàm si decies cum aliis jejuna-

rent. Sed isti seipfos miserè fallunt.

§. II. ET AUSTERITAS.

Licet plerisque Sanctos homines vitam admodum rigidam duxisse legas vel audias, & magnus fortè fervor in initio conversionis tuæ ad inusitatam austeritatem amplexandam te impellat; non tamen inconsideratè sequaris hujusmodi fervorem, sed sapientum utere consilio. Quod enim sancti & perfecti fecerunt, id certo evidentique monitu ac tractu Spiritus sancti fecerunt. Vitia mortificanda sunt, non corpusculum opprimendum, nec natura destruenda. Ea crux & afflictio quam Deus homini imponit, multò securius portatur, quàm illa quàm homo ex propria voluntate assumit.

1. Nimitas austeritas cavenda, & discretionis ferore non moderanda.

§. III. SCOPUS VITÆ DEUS ESTO.

Quidquid facis vel omittis, fac & omitte propter Dei gloriam & honorè: ita ut in omnibus Deum per simplicem intentionem pure spectes, & ad eum præclaro fuisse bonæ voluntatis religatus sis, nusquam scienter & voluntariè quærens teipsum. Mox ubi deprehendis in te aliquam propriam atque inordinatam quæsitioem, repudia illam, & teipsum abnega: nam propria quæsitio, & propria voluntas, corrumpit cariosaque, efficit bona opera. Profectò vera sui abnegatio suaviter admodum resonat in auribus DEI, atque majestatem ejus mirificè oblectat.

1. Voluntas divina nostra semper præferenda cum perfecta sui abnegatione.

SPREU-
LUM SPI
RITUA-
ER.

Si vel unicam Saluationem Angelicam cum tui ipsius abnegatione ad perpetuam Dei laudem protuleris, ea & Deo gratior & tibi utilior erit, quàm si totum Psalterium sæpius ex propria voluntate sive cum proprietate legeres.

2. *Intentio recta nobilitat opus minimum.*
Nulla actio tam modica est, quæ si ad Deum purè referatur, non multùm profit animæ. Unde qui etiam flosculum unum propter Deum in altari reponit, vel imaginem alicuius Sancti sincera devotaque intentione exornat, grandem omnino mercedem recipiet. Sed & qui caput tantummodò inclinat aut flectit genu ad honorem Dei, non perdet mercedem suam. Opta & pete à Deo, ut ex singulis verbis tuis, ex singulis passibus pedum tuorum, ex singulis motibus corporis tui, & ex singulis buccellis quas edendo sumis, resultet eximia laus Conditoris: opta & pete, ut singulæ respirationes tuæ die ac nocte Deum honorent atque glorificent, eique amorem exhibeant: reverà enim fiet quod rectè & sanctè opraveris atque petieris.

§. IV. GRATIÆ AUXILIA.

2. *Vniq; invocandū Dei auxiliū.*
Quando vis quidpiam aggredi, erige cor tuum ad Dominum, & pete consilium ab eo, illumq; invoca: scienste neque agere, neque dicere quidquam nosse quod ei sit acceptum, nisi ipse gratiã suã te adjuvet.

3. *Internū motus observandū.*
Observa diligenter quid Deus in corde tuo loquatur, & utrùm

ipse rectaque ratio permittat ut hoc vel illud facias. Si incertus es utrùm propensio tua sit à DEO, attende an voluntatem Dei sequi velles, si eam perspectam haberes. Si enim invenis te ita profus affectum esse, ut ipsam Dei voluntatem sequi velles, & humiliter oras Deum ut te illuminet ac doceat: jam id ad quod crebrius intus traheris, confidas esse à Deo, modò à sacris Literis, & Ecclesiæ dogmatibus non discordet.

Convenit nihilominus, ut libenter Dei voluntatem ab aliquo homine Deum timente & illuminato petas, idque maxime in rebus arduis, propter dolos Satanæ sese nonnumquam transfigurantis in Angelum lucis.

§. V. MERITA CHRISTI.

Si bona opera & exercitia tua copulaveris unierisque actibus & exercitiis Christi, atque ita obtuleris ista Deo in laudem æternam; erit sanè ista oblatio ipsi Domino longè gratissima, & opera tua claritatem dignitatemque ineffabilem recipient ex actibus Christi quibus unientur. Plumbum tuum (ut ita dicam) murabitur in aurum optimum, & aqua tua in vinum excellentissimum. JESUS & MARIA sint semper charum refugium tuum, & chara spes tua: tu eis per devotam orationem commenda omnes necessitates tuas atq; negotia.

+ Ista pia & utilis praxis refertur ex Blofio apud R. P. Ieremiam Drexelium in Amussi seu Recta intentione lib. 2. cap. 8. §. 7.

CA-